Plachetnice - Plíhal, Karel

```
    Ami                  Emi                 Ami
1. Po obloze vítr žene stovky bílých plachetnic,
    C         G           C              E7
   potopí se bezejmenné, nezbude z nich vůbec nic,
     F            G              C          E7
   jsou to rodné sestry písní, které kdysi zazněly,
    Ami         Dmi       Ami           E   Ami Emi
   polechtaly, pohladily, a pak někam zmizely.
2. Jednou z nich je píseň tato, jachta zvíci deset stop,
   veze slova, šperky, zlato, neboť kapitán je trochu snob,
   snědl všechnu moudrost dneška, a tak je mírně otylý,
   proto jachta jede ztěžka na konci té flotily.
3. Ale on směje se mi: Karle, hele, co bys pouštěl do gatí,
   pojedeme zase v čele, jen co se vítr obrátí,
   a tak se ženem do záhuby a za zvuků garmošky
   vylézají z podpalubí krysy, spojky, předložky.
```